FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MICHAEL B. ELMER

fremsat den 9. marts 1995 *

1. I den foreliggende traktatbrudssag har Kommissionen ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 26. april 1994 anlagt sag med påstand om, at Den Hellenske Republik, ved fortsat at lade bestemmelserne i artikel 70 i lovdekret nr. 2545/1940 og bekendtgørelse nr. 46508 af 10./17. maj 1976 fra ministeren for undervisning og kirkelige anliggender (med senere ændringer) være gældende, har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i medfør af EF-traktatens artikel 48, stk. 2, samt artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1].

2. Før Kommissionen anlagde sagen, tilsendte den sagsøgte en åbningsskrivelse af 1. juli 1992, efterfulgt af en begrundet udtalelse af 26. august 1993.

3. Kommissionen har gjort gældende, at det følger af de nævnte bestemmelser, at der stilles strengere krav ved ansættelse af udenlandske sproglærere (herunder statsborgere fra andre medlemsstater) ved private skoler, der underviser i fremmede sprog, end ved ansættelsen af græske statsborgere.

Kommissionen har endvidere som svar på et spørgsmål stillet af Domstolen oplyst, at artikel 70 i lovdekret nr. 2545/1940 kræver, at lærere ved private skoler skal besidde de samme specifikke kvalifikationer, som kræves for at blive ansat i en tilsvarende stilling ved en offentlig undervisningsinstitution. I henhold til artikel 18, stk. 1, i præsidentens dekret nr. 611/27/6-15/7/1977 om ansættelse af bl.a. funktionærer ved staten og andre offentlige institutioner, herunder skoler, kan ingen ansættes som funktionær, hvis han ikke er græsk statsborger. Kommissionen henviser i den forbindelse til den græske regerings svar på Domstolens spørgsmål i sag 147/86 [2], hvori regeringen bekræfter, at det i henhold til ovennævnte regler kræves, at lærere ved private skoler er af græsk nationalitet.

* Originalsprog: dansk.

1 — EFT 1968 II, s. 467, org. ref.: JO L 257, s. 2.

2 — Dom af 15.3.1988, Kommissionen mod Grækenland, Sml. s. 1637.

4. Den Hellenske Republik har i den foreliggende sag ikke bestridt, at de pågældende regler er uforenelige med fællesskabsretten.

Derimod har Den Hellenske Republik i sit indlæg for Domstolen gjort gældende, at et dekret fra præsidenten, der ændrer de omstridte regler, således at der fremover stilles de samme krav til statsborgere fra andre medlemsstater som til græske statsborgere, allerede er underskrevet af de relevante ministre og nu er forelagt republikkens præsident med henblik på underskrift og efterfølgende offentliggørelse, hvorfor sagen ikke længere har noget formål.

5. Det er således ubestridt, at den sagsøgte medlemsstat har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

Det fremgår endvidere klart af Domstolens faste praksis [3], at genstanden for en sag anlagt i medfør af EF-traktatens artikel 169 fastlægges i Kommissionens begrundede udtalelse. Selv i det tilfælde, hvor traktatbruddet ophører, mens sagen verserer for Domstolen, er det stadig af interesse at opretholde søgsmålet med henblik på at fastlægge grundlaget for det ansvar, en medlemsstat som følge af traktatbruddet kan pådrage sig over for andre medlemsstater, Fællesskabet eller private.

Forslag til afgørelse

6. Jeg skal på denne baggrund foreslå Domstolen at afsige følgende dom:

— Den Hellenske Republik har, ved fortsat at lade bestemmelserne i artikel 70 i lovdekret nr. 2545/1940 og bekendtgørelse nr. 46508 af 10./17. maj 1976 fra ministeren for undervisning og kirkelige anliggender (med senere ændringer) være gældende, tilsidesat de forpligtelser, som påhviler den i medfør af EF-traktatens artikel 48, stk. 2, samt artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68.

— Den Hellenske Republik skal betale sagens omkostninger.

3 — Jf. bl.a. dom af 1.12.1993, sag C-37/93, Kommissionen mod Belgien, Sml. I, s. 6295.